

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر سخنگوی
کابل – افغانستان

تلیفون: ۰۰۹۳ ۲۰ ۲۹۷ ۶۱۲۱ – ۰۰۳۹ ۰۸۳۱ ۲۴ ۶۱۲۱
پوست الیکترونیکی: spokesperson-unama@un.org
ویب سایت: www.unama-afg.org

کنفرانس مطبوعاتی (ترجمه کلمه به کلمه)

آقای انتونیو ماریا کوستا، معاون سرمنشی ملل متحد و رئیس اجراییه دفتر سازمان ملل برای مواد مخدر و

جرم

جنرال خدایداد، وزیر امور مبارزه با مواد مخدر جمهوری اسلامی افغانستان

کابل، سه شنبه ۲۶ اگست سال ۲۰۰۸

وزیر مبارزه با مواد مخدر: به اثر کار شدید و تعهد قوی دولت خاصاً جلالتمآب رئیس صاحب جمهور حکومت افغانستان موفق گردیده است تا 19 فیصد کشت کوکنار را کاهش دهد. تعداد ولایات عاری از مواد مخدر در سال 2006 به تعداد 13 و در 2007 به تعداد 6 ولایت بود، و امسال تعداد آن به 18 ولایت رسیده است. معنی آن این است که بیش از نصف کشور کشت کوکنار را توقف داده اند. ولایات که امسال کشت کوکنار آن به صفر تقرب نموده است عبارتند از ولایات جوزجان، سرپل، تخار، ننگرهار و غور میباشند.

سایر ولایات که نزدیک به عاری شدن از وجود کوکنار اند عبارتند از ولایات بدخشان، بغلان، کابل، کنر، فاریاب، لغمان، کاپیسا و هرات اند. هدف ما این است تا این ولایات را از کشت کوکنار نیز پاک سازیم. در ظرف 3 سال، افغانستان از 82 فیصد کشت کوکنار تقریباً به 60 فیصد رسیده است.

من باید تذکر دهم که در جریان 12 ماه، به اثر یک روش تدابیری مناسب وزارت مبارزه با مواد مخدر و سایر وزارتخانه های مربوط در ولایات، میبینیم که میزان کوکنار صرفاً در یک تعداد کمی از ولایات که در آنجا قانون و امنیت وجود ندارد صادر میگردد.

موفقیت بیشتر در نتیجه پلانگذاری کمپاین مناسب که در آن برای نخستین بار رهبران جامعه محلی، روحانیون مذهبی، اعضای پارلمان و اداره محلی دخیل بوده است میباشد. هماهنگی بهتر میان ادارات دولتی، جامعه بین المللی و اداره محلی در ترکیب ریشه کن سازی، آگاهی عامه، پلانگذاری ما قبل کمپاین و تشویق مانند ابتکار اجرات خوب که توسط ملل متحد و بریتانیا حمایت میگردد عبارتند از اسباب واقعی در عقب این دستاورد های مهم میباشد.

طوریکه قابلیت نیرو های امنیتی افغانستان با کمک دوامدار دوستان منطقوی و بین المللی بیشتر میگردد، حکومت مصمم است تا ساحات را با ثبات سازد و کنترل آن را از شورشیان در دست گیرد.

امنیت ساحات منجر به تلاش های بیشتر در راستای کاهش میزان قاچاق مواد مخدر خواهد گردید. تنها امنیت راه حل نمیشد، نیاز است تا تلاش های آگاهی عامه، ریشه کن سازی، کاهش مواد مخدر که به فساد اداری ارتباط میگیرد و مهمتر از همه فراهم آوری فرصت ها برای معشیت قانونی مردم در آن ساحات ادامه یابد.

امروز نتایج نشان میدهد که مردم افغانستان، دولت و خاصاً جلالتمآب رئیس صاحب جمهور متعهد به مبارزه با این پدیده میباشد.

جوامع تعهد خود را در راستای کاهش سطح کشت و پاک نمودن نصف کشور از وجود مواد مخدر به سر رسانیده اند اما این خاتمه آن نمیشد.

ما باید این دستاورد را در سال های آینده حفظ نماییم و این نیازمند حمایت جامعه بین المللی میباشد. خشکسالی اخیر و میزان فقر بزرگترین تهدیدات اند که ممکن در سال های آینده مردم دوباره به کشت کوکنار روی آورند در صورتیکه این ساحات متاثر کمک های انکشافی را بدست نیآورند.

جامعه بین المللی باید کمک های خود را به ولایات که از طریق ابتکار اجرات مناسب نتایج خوب را بدست آورده اند ادامه دهد تا مردم در تداوم و کاهش بیشتر کشت کوکنار تشویق گردند.

ما از جامعه جهانی به خاطر حمایت از ما در این مبارزه تشکر می کنیم اما خواهان ادامه این حمایت ها در سالهای آینده می باشیم. از توجه شما ممنون ام. بار دیگر به آقای کوستا خوش آمد می گویم و او حامل خبرهای خوشی است که با ما در میان خواهد گذاشت.

آنتونیو ماریا کوستا، دفتر مبارزه با جرم و مواد مخدر: به نام خداوند مهربان

از اینکه امروز در کنار وزیر مبارزه با مواد مخدر در اینجا آمده ام تا نتایج سروی امسال از کشت تریاک را به شما تقدیم کنم بسیار خوشحال هستم. اما قبل از آن می خواهم به شما بگویم که ما تصمیم گرفته ایم این گزارش را به روح فاضل احمد، یکی از همکاران ما که چند هفته پیش در ننگرهار در طی یک حمله انتحاری جان خود را از دست داد تقدیم کنیم. تقدیم به او، به خانواده او و البته تمام کارمندان داخلی و خارجی، نظامی و

غیر نظامی که جان خود را در راه دفاع از دموکراسی و امنیت در افغانستان از دست می دهند. از آنجا که شما آمار را چند ساعت پیش از طریق اعلامیه مطبوعاتی دریافت کردید و به دلیل خلاصه بسیار خوبی که توسط وزارت مبارزه با مواد مخدر ارائه شد، من خلاصه صحبت خواهم کرد.

خبرها نسبتاً خوب است. نسبتاً، زیرا مربوط به یک سال است. وقتی کاملاً خوب خواهد بود که برای مدت طولانی تأیید شود اما مطمئناً خوب هستند چون این جهت تغییر مثبت است. کاهش 20% در کشت نسبت به سال گذشته، یک هکتار از هر پنج هکتار دیگر زیر کشت این مواد نیست. کشت به 157000 هکتار کاهش یافته است.

بنابراین، تولید فقط 6 درصد کاهش داشته است: اگرچه این رقم مهم و قابل قبول است اما هنوز با کاهش به 7700 تن فاصله زیادی دارد.

خبر بسیار خوب، خبری است که جناب وزیر گفتند، و آن اینکه تعداد ولایات عاری از تریاک، یا دقیقتر بگویم، عاری از کشت تریاک، چون ممکن است هنوز قاچاق و تولید مواد مخدر در این نقاط ادامه داشته باشد، به رقم 18 رسیده که نسبت به سال گذشته 50% افزایش و نسبت به دو سال گذشته، سه برابر افزایش را نشان می دهد. خبر بسیار خوبی ست: بیش از نیمی از ولایات کشور اکنون عاری از کشت تریاک می باشند.

نکته بسیار مهم، البته، این حقیقت است که یک منطقه ای که از قدیم در کشت تریاک مشهور بود، یعنی ولایت ننگرهار، امسال کشت تریاک نداشته است. این یک تحول مهم است چون نشان می دهد که حتی ولایاتی که ده ها هزار هکتار زمین در آنجا زیر کشت تریاک است می توانند در مدت کوتاهی رقم کشت را کاهش دهند.

نکته مهم دیگر، که قضاوت در مورد خوبی یا بدی آن را به عهده شما می گذارم، این حقیقت است که در حال حاضر کشت این مواد در تعداد بسیار محدودی از ولایات متمرکز شده است، هفت ولایت، یعنی پنج ولایت در جنوب و دو ولایت در مرکز و جنوب غرب کشور. شما همه با نام این ولایات آشنا هستید. در جنوب، هلمند، کندهار، ارزگان، فراه و نیمروز در جنوب غرب و دایکندی و زابل در مرکز و جنوب. در حال حاضر حدود 98 درصد از کل کشت تریاک در این هفت ولایت صورت می گیرد. به عبارت دیگر، ما می توانیم، همانطور که چند دقیقه پیش به رئیس جمهور گفتم، بگوئیم که ما دیگر در افغانستان مشکل تریاک نداریم بلکه این مشکل فقط محدود به هفت ولایت در افغانستان می شود.

این یک تحول مهم و طولانی است که باید تبیین شود. وقتی ما به نقشه نگاه می کنیم، تمرکز شدید تریاک در ولایات قرمز رنگ را در جنوب و غرب کشور می بینیم. این ولایاتی هستند که به شدت از حضور دائمی شورشیان و گروههای سازمان یافته جنایتکار که از بی نظمی و بی قانونی سواستفاده می کنند و از حمایت شورشیان برخوردار هستند آسیب دیده اند.

به عبارت دیگر، ما شاهد ارتباط قوی بین کشت کوکنار از یک سو و شورش از سوی دیگر هستیم. اما چه چیزی باعث کاهش کشت در سال جاری شد؟ در پاسخ به این سوال خواهم گفت که رفتار دلگرم کننده تعداد زیادی از والیان، 18 نفر از آنها که این مسئولیت را جدی گرفتند، رئیس جمهور و جامعه جهانی، و همچنین مردم محل که با کمک شوراهای محلی و رهبران مذهبی توانستند زارعین را قانع سازند تا دست از کشت تریاک بردارند. من بر کلمه قانع ساختن زارعین تأکید می کنم، چون پروسه ممکن است در بعضی موارد به آرامی و در سایر موارد با شدت صورت گرفته باشد.

من تأکید می کنم که به صفر رسیدن کشت مواد مخدر در 18 ولایت در نتیجه محو کشتزار های تریاک نبوده است. تنها یک مقدار اندک مواد مخدر کشت شده که به 5000 هکتار زمین بالغ می گردد، محو شده است. این کار به قیمت جان 77 نفر تمام شد که نصف آن را مردم ملکی و نصف دیگر شان را پولیس تشکیل میداد. البته این کار هزینه سنگین اقتصادی نیز در برداشت. به همین منظور کوشش می کنیم که در پالیسی خود در قسمت از محو کشت مواد مخدر تغییرات لازم را بوجود بیاوریم.

فکتور دومی که در این قسمت نقش دارد عبارت از شرایط جوی است. شرایط جوی در مجموع برای حاصلات مفید نبود، طوریکه در اوایل ماه دسمبر هوا به شدت سرد ولی در نصف اخیر ماه موسم خشک شده

بود و در ماه های فبروری و مارچ اساساً خشک سالی بوجود آمد و میزان کشت تمام محصولات زراعتی، به شمول تریاک را پائین آورد. بناءً گفته می توانم که یک دلیل دست کشیدن دهاقین از کشت تریاک شرایط جوی بوده است.

در مورد آینده ما چی می خواهیم بگوئیم؟ کوشش می کنم آنچه را که ما برای آینده در نظر داریم بصورت خلاصه برای شما بیان کنم. اولتر و پیش از همه ما چند سال قبل پالیسی مبارزه علیه کشت مواد مخدر در افغانستان را از طریق زیر کنترل گرفتن ولایت ها یکی بعد از دیگری شروع کردیم که فعلاً تعداد آنها به 18 ولایت رسیده است. ما تصمیم داریم که این روند را بیشتر تقویت کرده و کنترل 10 ولایت که نسبتاً مقدار کمتر کشت می کنند، به تعبیر دیگر چند صد هکتار زمین بیشتر مواد مخدر در آنها کشت نمی شود و به آسانی منع قرار داده می شود، را بدست بگیریم.

همچنان باید بگویم که در این هدف قرار دادن بعضی ولایت های که در قسمت کشت مواد مخدر بیشتر از دیگران احتمال زیاد دارند، مانند دایکندی و زابل که به احتمال قوی در اهداف سال آینده هستند و شاید هم بعضی از ولایت ها در حوزه جنوب غرب، شامل می باشد.

افغانستان یکی از فقیرترین کشورهای جهان است. من روی اهمیت افزایش کمک های انکشافی تاکید می کنم. باید آن را موثر تر ساخت که تاحال مقدار زیاد آن توسط بیوروکراسی سنگین و قراردادی ها به هدر رفته است.

اما میخوام روی کمک های انکشافی، خصوصاً به ولایت های که از کشت مواد مخدر دست می بردارند، تاکید کنم. این نوع کمک ها را به نام "وجه مالی عملکرد خوب" یاد می کنند، یعنی توزیع کمک در مقابل عملکرد های خوب. این عملکرد خوب باید توسط والی ولایت تأیید گردد و این بار نوبت دهاقین است که برای دست کشیدن شان از کشت مواد مخدر باید مورد تقدیر قرار گیرند. و آنهای که تا هنوز چنین اقدام نکرده اند، این کار را در آینده انجام خواهند داد.

در آغاز من گفتم که این نسبتاً یک خبر خوب است. وقتی که من کلمه نسبتاً را استفاده می کنم، دلیل اش نگران بودن در مورد تغییرات در سال جاری است. نگرانی دیگر که ما داریم و شاید هم نگرانی اصلی این باشد که حد اقل این دست آورد امسال را حفظ کنیم. هیچ تضمین وجود ندارد که کشت مواد مخدر در 18 ولایت به همین منوال در صفر باقی خواهد ماند.

ما در مورد یک کشت موسمی صحبت می کنیم. امسال و یا سال آینده دهاقین شاید این بته را دوباره کشت کنند و یا کشت نکنند، اما بهر حال ما با خطر رجوع دوباره به این کار به چالش مواجه هستیم.

ننگرهار در سال 2004 میزان خیلی بلند کشت مواد مخدر یعنی 30000 هکتار زمین را داشت که در دو سال بعد آن به نصف کاهش یافت ولی دوباره افزایش یافت.

صفر در سال 2001 دوباره به 30000 در سال 2004 بالا رفت و تقریباً صفر در سال 2005 به 20000 در سال گذشته و صفر در سال 2008 رسید. بناءً این گاهی افزایش و گاهی کاهش میابد و ما استثناء قرار داده نمی توانیم و شاید ننگرهار و ولایت های دیگر دوباره به کشت مواد مخدر روی بیاورند مگر اینکه حمایت و کمک های دوامدار به دهاقین صورت گیرد. همچنان تا زمانیکه رهنمایی قوی از جانب حکومت به والی های صورت نگیرد تا سطح کشت مواد مخدر را به همین شکل حفظ کنند، تضمین وجود ندارد که دوباره به کشت این پدیده روی بیاورند.

ابتکارات متعدد دیگر نیز وجود دارد که در مقدمه به آن اشاره شده است و از همه ی شما میخوام که به مقدمه این سروی نیز مراجعه کنید.